

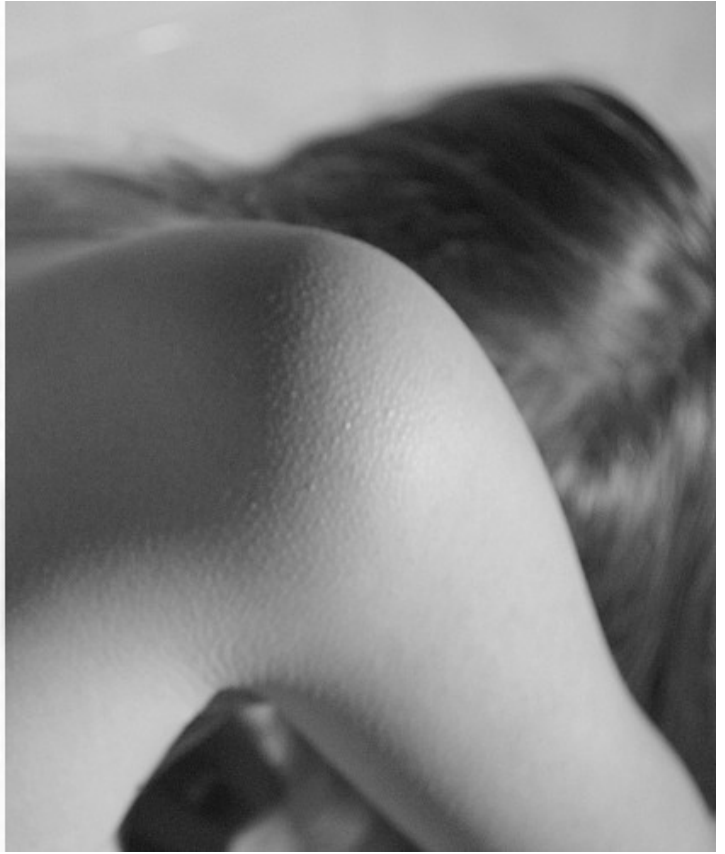
BOCZNY. TOR 151

zamiast, czyli występ gościnny

czerwiec 2012

Witam,
jestem młodą kompozy-
torką nieograniczającą się
do jednej formy wyrazu,
dlatego też pisuję.
Przesyłam kilka moich
prac z chęcią publikacji
w Państwa piśmie. Moje
dane kontaktowe znajdują
się na ostatniej stronie
załącznika.

Pozdrawiam serdecznie
i proszę o odpowiedź
niezależnie od werdyktu,
Paulina Miedzińska.

wiersze wybrane

w istocie każdy człowiek jest tylko cieniem
a nawet ceniom zdarza się płakać

miłość dwóch kobiet

raz na jakiś czas
w domu bez okien
gdzie nikt nie
widzi
a chciałoby się żeby ktoś zobaczył

chłopcze

co ty możesz wiedzieć o nagim
ciele widziałeś przecież tak niewiele skrawek
mojej piersi w przelocie pod
niemodną bluzką w
paprocie

o mnie jako kobiecie

mam pomiędzy nogami dziurę i ty dobrze o tym
wiesz może to dlatego tak
ciężko mi
być
czystą
wieczorami wlatuje do niej
woda z wanny i wypłukuje wszystkie
zakamarki natomiast rankiem
zawiłe korytarze krwawią wewnętrzności skazane na
chorobę
nieokreśloną

błękit jest kolorem

błękit jest kolorem
smutku a on maluje na ścianach pokoju w którym
sypiam przygnębienie i odbija się w oknach bywa że
otwieram je i cały dom wypełnia szum
a wtedy
wieje wiatr wichura zrywa z sąsiednich budynków dachy
tylko na ten raz uwalniam swoje włosy one
jak węże tańczą i syczą bo
niedługo pisane im jeszcze
trwać

bolące serce mężczyzny

mam mały rysik
ostry jak kij od szpilki
mogę nim rozkroić skórę albo narysować
kobietę

miłość tym samym
bólkiem boli i bywa że się babrze wieki
a czasem wcale nie
goi

kocica

wystawia łapki daleko za parapet i delikatnie kołysze ogonem
zupełnie jakby chciała zrobić bogu psotę i rzucić się
sześć
pięter
w
dół
na betonie leży kobieta unosząca kąciki ust
tylko to pamięta że
jej ciało nie waży już nic

lustro

chłodno mi gdy opada na podłogę koszula nocna a moje piersi są jak
jabłka w odbiciu widzę że nie pasują mi do twarzy
szkoda
tak bardzo chciałam zobaczyć jak się
uśmiechasz

smutek

mam 4 łapy i ślad po ogonie
czy to nie on czyni mnie człowiekiem?

pisać

prawdziwy wiersz nie powstaje w salonie
na kanapie i przy miętowej herbacie
nie ma po 4 wersy na zwrotkę i
rymów krzyżowych
prawdziwy wiersz nie pisze się na blacie kuchni zadbanej i czystej
prawdziwy wiersz nie jest poezją faktów
jest brzydki i wyrasta w
syfie
gnieździ się w kupie naczyń
pod żółtym paznokciem
w brudnej pościeli
na podłodze przy
chorej na gangrenę
nodze albo przy
tobie

garderoba

moimi plecami uciekają czarne mrówki spadają na
podłogę szerokim łukiem omijają blade stopy i znikają pod szafą
myślę że
mają
tam
gniazdo
boję się
o
swoje
ubrania

pochwa

dzięki tej dziurze
może
kiedyś
coś
powstanie ale
trudno mi teraz o tym mówić
prościej
zatkać wannę
korkiem

makijażu

nie okrywam ust pariasami koloru bordo tuszem
ciemnym jak toń oceanów rzęś delikatnych nie krzywdzę nie
umieszczam na powiekach kolorów ziemi i nie czuję zapachu fiołków na nadgarstkach od wieków
włosy moje śnią snem kamiennym zawinięte w ścisły koczek na górze mroźnej mojej głowy nie
zobaczysz w poślacanej ramce z aureolą niewinnego poranka strzegę od małego stanowczo
niepotrzebna jestem
bo bez

wdowa

puchną mi stopy pod koniec dnia nie
mieszczą się już w butach kiedy mierzę ulubione czerwone
sięgam po nie zawsze na najwyższą półkę i na paluszkach stoję dotykam
porośniętego kurzem kartonu zdarza się że
kichnę raz lub dwa powtarzam w głowie twoje imię przeglądając się w
lustrze i przed
zaśnieciem

kochanka

palce między nogi wokół mróz
srogi i tylko ptaki nazbyt śmiało obserwują co
pod paltem

na ławce pośród ludzi głupia baba się łudzi że to
coś więcej

bunt pani domu

nie wyniosę śmieci nie nakarmię dzieci
teraz w telewizji z życia serial leci

łód

przynajmniej przez moment być jedynym powodem dla którego golisz
brodę znaczyć coś więcej niż tylko

***

kradniesz bzy z mojego ogrodu pomimo jesiennych
deszczy trzymają się jeszcze
zeschnięte
usta ocierają się chrobocząc o sweter wełniany pamiętam
dźwięk kruszonych przez ciebie zasuszonych kwiatów widziałam jak
wplątują się w twoje amarantowe kosmyki

rendez-vous

nie jedz mnie
nie jestem smaczna jestem nieco pokraczna i
mam zbyt blisko osadzone oczy na twoim miejscu wiałabym stąd
zero perspektyw na
przygodny stosunek do
ciebie mam

fraszka

cycki po kątach upychając
ciebie
jak gąbkę od stanika pod sobą noszę ze
sobą noszę

(ale i ty się w końcu spierzesz)

czarna magia

to
że jesteś
czarownicą
nie
upoważnia cię
do
tego
żeby
kraść
moich
chłopców

powroty

wracaj do mnie często
czekam zawsze namiętna zawsze gotowa pod
spódnicę ciebie schować

Informacje

Paulina Miedzińska

kompozytorka próbująca opisać i sfotografować otaczającą ją rzeczywistość

tel: 500491067

e-mail: pmiedzinskamusic@gmail.com

www:

<http://www.facebook.com/pages/Paulina-Miedzi%C5%84ska-music/186856954757785>